

Materu Jura peemingu.

0122

4. februari Seingale un wifa Latvija peemin fawu leelako intereschu aisslahwi — Materu Juris, jo schai deend paeet 40 gadu no wina nahwes. Schi leela idealista nopesni muhsu semneefu labā, laukfaim-neeziņas kulturas pažehšanā un nazionalas opšras veizināfshanā ir tik eewehtrojami, ka Materu Jura slawa pehdejos 40 gados nav mafinajus, bet wina wahrdū godam peemin katrā latvju sehtā, ūmīschki Semgale, kur wina bija lemts darbotees fawu muhschā labakos gadus.

Materu Juris ir weens no wispirmeem muhsu semneeku modinatajeem un ideologeem. Winsch metas latvju sadzīhvies vīķos taisni tai laikā, kad muhsu jaunā gruntneeziba varēja ustrādīt fawu leela darba pirmos augļus. Pehz pirmo gruntsmaļju ee-piltshanas bija pagahjuschi pahīs gadu desmiti un schai laikā latvju gruntneeziba bija ūpehrūķi eewehtrojamu soli fawu ūmīcīzīslā stahwoļta nostiprinajschānā. Lihds ar tutibu auga arī muhsu gruntneeku poschapsīka un iīgliktība, wini peeteiza fawas teefības muhsu ūbeedrislā un kulturas dīķīwē. Schē bija pateizīga weela semneezības ideologeem un wina intereschu aisslahwim. Par tādu pažehšlās Materu Juris.

Ar fawām nenoleedjami leelām schurnalista dahwanam Maters drihst ween eeguwa latvju, un arī wahžu, ūbeedribas eewehtibū. Winsch bija labi eepaīnees ar Baltijas teisu un agrareekahrtu jau fawā agrā jaunibā, tad winsch darbojās kā pagāja ūtīhweris. Scho apstahīku labo pažehšanu tad winsch arī bagatigi īleetoja turpmākā schurnalista un

sabeedrijskā darbībā, aprahdīdams to ļaunās puses un aissstahwedamē reformas, kas nahķtu par labu latvju semneekiem. Septiņdesmito gadu vidus bija laiks, kad deht muhſu fadstħives mādibas zīhnijās diwas aprindas — latvju jaunā pilsehtas pilsonība un tikpat jaunā grunteežiba. Pirmo pulkā bija labi adwolati, latvraſti, Rīgas latveeschi beedriba, otrā wehl peeteekoschi neapšinujās fawas leelās kulturas un ū ūbeedrislo miſiju. Materu Jutis vislabaki ūprata latvju grunteežibas leelo nahķotni, winsch ūprata muhſu ūmneeku un pilsonu Ļopejās intereses, bet tai pafchā laikā ari finaja, ka weenās waj otras ūchīras wirsāwadoniba latvju ūbeedrislā dīthwē nebuht nāv weenoldīga muhſu grunteežibai un visai latvju kulturas nahķotnei. Winsch zīhnijās par latvju grunteežibas teesībam wadit latvju politisko un kulturolo dīthwi, jo ta bija un ir muhſu tautas pamatschīra. Scho zīhnu Maters ūaudēja un lihds ar winsu muhſu grunteežibas nostuhma ūahaus — wefekus gadu desmitus latvju atklahtibā valdijs aprindas, kurās bija ūveschās lauku dīthwet, winsas interesēm un nahķotnei. Tas bija ūmagš ūteens visai muhſu nazionalai leetai, jo visnazonulā tautas ūahna — ūmneeku weetā, par waboneem nahžu Baltijas wahžu kulturas ūalmeežibas un kredīta eespaida marā ūahwoſchā, stipri denazionalizētā, ūahrīlu wazeetissā pilsehtas pilsonība un winsas ideoloģi — adwolati. Latvija buhtu dabuļu ū ūtu seju, ja Materu Jura wadītā ūahna beigtos ar ušwaru. Rebsot ūamu leetu ūasaudetu un buhdamis dīkti pažrleezinats pat ūamu taisnību, Maters teiza, ka latvju attīstības wehsture winsa pretineekus teesāſchot. Ūfchērdesmit gadi, tas pagājuſchi no ūchi leelā ūhnītaja nahwes,

gadi, kas pagājuši no šītī leelā zīmītajā nāvīs, ir pēcīklojumi ilgs laika īpriķis, kura muhīsu īabedrīšķas domas vēsturei māceja noteesat Matera pretneefus. Bet vini nāv noteesati. Kādehī? — Māters atsmirī, ka . . . ušvaretajus netešā. Ja muhīsu grūtniežibas pirmais ideologs zīmu saudeja, tad tam bija jāsāk uenowehrschami, Latvijas toretsejai dzīhwei un tautas garam peemehrofi zehlori un apstākļi, kas galu rezultātā deva muhīsu vēstures pamēdzena schētināsfānu īchāi, bet ne zītā vīzīenā. Togad mehs varam iik minet, kādu vīzīenu nemū latvju ūdzīhwe, ja septiņdesmitos, astoņdesmitos gados pilsonibas vadošcho veetu muhīsu īabeedriflā dzīhwe buhtu eenehmūst grūtniežiba.

Jelgavas Jāhra lāpos 40 gadus jau dus vēna no vīstragiskākām personībam, kādu vīen mums devuši Latvijas kulturas vēsturei. Šo lāpu neatsmīsis latvju tauta — tur dus patriots, kuršč, ar jānu agro nāvi išpirka muhīsu jaunās pilsonibas gara īchaurību. Lai muhīsu jaunatnes audzinataji rīkt vīšās Sēngales un zītās Latvijas skolās lai vīenu stundu seidotu Materu Jura peemīnai.

Ernests Blants.